

ГЛАВА 27.

- 1 И когато бы рѣшено да отплувамы въ Ита-
ліѣж, прѣдадохъ Павла и другы нѣкои върза-
ны на стотника, именемъ Іулія, отъ пѣлкѣ-тъ
- 2 Августовъ. И влѣзохмы въ корабъ Адрамитскый,
и отвезохмы ся съ намѣреніе да плувамы около
Азійскы-тѣ мѣста; имахмы още съ насъ си Ари-
3 старха Македонца отъ Солунъ. И на другый-тъ
день стигнѣхмы въ Сидонъ; и Іулій ся докарва-
ше челоуѣколюбиво съ Павла, и дозволи му да
4 иде при пріятелы-тѣ си да му пригодять. И отъ
тамъ като станѣхмы провезохмы ся подъ Кипръ,
5 зашото вѣтровѣ-тѣ бѣхъ противни. И като прѣ-
плувахмы море-то Киликійско и Памфілійско,
6 стигнѣхмы въ Миры, Ликійскый градъ. Тамо
стотникъ-тъ намѣри корабъ Александрійскый
който плуваше за Италіѣж, и тури ны въ него.
- 7 И мудро като плувахмы довольны дни и едвамъ
стигнѣхмы въ Книдъ, понеже не ны пущаше
вѣтръ-тъ, проплувахмы подъ Критъ срещъ
8 Салмонъ. И едвамъ що прѣминѣхмы него, сти-
гнѣхмы на нѣкое си мѣсто което ся казува До-
бры пристанища, близу при които бѣ градъ-тъ
Ласей.
- 9 Но като бѣше ся минжло довольно врѣме, и
плуваніе-то бѣше вече опасно, зашото и постъ-тъ
- 10 бѣше ся вече минжлъ, совѣтуваше Павелъ, И
казуваше имъ: Братіе, виждамъ че плуваніе-то
ще бѣде съсъ злостраданіе и съ голѣмъ щетъ,
не токо за товаръ-тъ и за корабъ-тъ, но и за
- 11 души-тѣ ни. Но стотникъ-тъ ся увѣряваше по-
вече на кормчій-тъ и на стопанинъ-тъ на кора-
12 ба, а не на Павловы-тѣ думы. И понеже при-
станище-то не бѣ способно за прѣзимуваніе,
повече-то дадохъ мнѣніе да ся дигнѣтъ и отъ
тамъ, за да стигнѣтъ, ако бы было възможно,